

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5 Fylke: Hedmark
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Nes
 Emne: Vandløsing Bygdelag: Staryjø
 Oppskr. av: O. T. Munn Gard: Munn
 (adresse): Nes Hedm. G.nr. 92 Br.nr. 7

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Man selv bærer vann med vasssæle, hvilende på begge skuldre med en utbaltet snitt på øket. På hver side av salen var det jernbeiter med krok for beboerne. Det ble slutt på ~~de~~ gårde i 90-årene. Men på småbruk og vassalen brukte de småbøtta kom men i bruk for jorlige vertenskring. Endre fikk inntatt spring i 90-årene.
2. På gårdene ble også vasssæen bruket. Den tok ca 50 liter og ble ført fra broen eller hilden. Man hadde selde et borkors i karret for å hindre skuffing. En påsing med borkors som passet for såens over, ble bruket. 2 menn eller kvinner bar. En hjelke ble også bruket om vinden, når det var lett. For melkspann passet ikke så langt.
3. Ski for vasskarret har vi ikke sett her.
4. Vasssæen ble mest bruket av kvinnene. Med vasssæen måtte mennene hjelpe på med, enten sjener eller større som det falt. Husmor fikk ofte sin del av vandboringen særlig i omvættider.

2

5. På småbruk bærer fremdeles vann fra bronnen og kilen. Vassrønnen ser vi ikke mere. Sjøkkbøtta er noe lettet, de lagene der er også borte.
6. Hvor man har hundgr uten inntekt vand kjøles vand på slode eller søger.
7. Vandkølling er ikke forebakt i bygda endna, men store del er det nok som i nabobygd ^{Ringsaker} har kaloparten kan inntekt vand. Her er det mest boligbråk og småbruk som må bære vand. Den elektriske pumpe er anlagt fra 1918. Vand, vakk og vandkølling kan man i stor utbredning fått siden. Det er flere som har elektriske pumper for sjø, stalle og til kjøkkenet med de lene har springvand.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY

542